

Бивали сж случаи както въ старо време, а така сжщо и въ настояще време, по непредвидени исторически обстоятелства, блаженейшитѣ архиепископи и глави на помѣстнитѣ самостоятелни църкви да дохождатъ въ Цариградъ, за да живѣятъ въ своитѣ ставропигиялни метоси и отъ Цариградъ да управляв тѣ своитѣ църковни диоцези, безъ да се месятъ съгласно църковнитѣ канони, въ църковното епархиялно управление на мѣстния цариградски епархияленъ епископъ. Такъвъ примѣръ ние имаме отъ старо време въ лицето на блаженейшия антиохийски патриархъ, знаменития канонистъ, Теодоръ Валсамонъ, който е билъ избранъ на антиохийския патриарши престолъ въ Цариградъ въ своя антиохийски ставропигияленъ метохъ отъ своя църковенъ клиръ. Като не е могълъ да отиде въ своя престоленъ градъ Антиохия, по стеклитѣ се исторически обстоятелства, той отъ Цариградъ отъ своя ставропигияленъ метохъ е управлявалъ своя антиохийски църковенъ диоцезъ. Така сжщо и блаженейшия архиепископъ на древната апостолска иллирийска първо-юстинияновска или българска църква, подиръ повръщанieto отъ отоманското правителство въ 1870 година 28 февруарий съ султански ферманъ граждански привилегии, които сж били отнетъ: несправедливо отъ отоманския султанъ Мустафа III въ 1767 година, по настояването на тогавашния цариградски патриархъ Самуилъ I, слѣпия служителъ на елинизма.—като не може, по сложили тѣ се исторически обстоятелства, българския блаженейши архиепископъ да отиде въ своя канонически престоленъ градъ Охридъ, той управлява своя църковенъ диоцезъ отъ Цариградъ отъ своя ставропигияленъ метохъ на древната първо-юстинияновска или българска църква въ Цариградъ. И въ старо време първо-юстинияновскитѣ или българскитѣ самостоятелни архиепископи повечето отъ времето на своето архиепископствование сж живѣли въ Цариградъ въ своя ставропигияленъ метохъ „Св. Влахерна“ и отъ тамъ сж управлявали своя църковенъ диоцезъ. Такъвъ е билъ напр. българския архиепископъ блажения Теофилактъ, който е живѣлъ въ началото на XI в. Три години и половина подиръ превземанието на Цариградъ отъ турския султанъ Мохамедъ II, който е издалъ заповѣдъ, щото българския Охридски патриархъ да пренесе своето патриаршеско седалище отъ Охридъ въ Цариградъ, която султанска заповѣдъ